

- - JEZUÏETENONDERWIJS - - -

... VERHAAL VAN EEN LEERKRACHT...

... in een ignatiaans college ...

Erwin Desmet

VADER, ZOON EN GEEST,

het verhaal van waaruit we werken.

*Geloof, Hoop en Liefde,
de middelen ons gegeven.*

In ons Ignatiaans geïnspireerd onderwijsgebeuren, staan we allereerst middenin de christelijke traditie. De 'ziel' van de school verwacht van ons als leerkracht én als opvoeder dat we van daaruit vertrekkend 'verhaal' schrijven, dat we van hieruit belichamend en beademend werk leveren.

De ouders die ons hun kinderen toevertrouwen, hebben ook, de ene al wat meer dan de andere, hieromtrent verwachtingen en verzuchtingen en schrijven graag mee het levensboek van hun kinderen ... immers, waar school en thuis dicht bij elkaar staan, elkaar aanvullen, elkaar verdiepen en op hetzelfde spoor rijden, daar groeien waarschijnlijk de mooiste vruchten !

VADER ...

Het bewustzijn dat de leerlingen waarmee we op stap gaan, ... ons 'gegeven' zijn ...

Elke leerling zien als een unieke mens met unieke talenten en vaardigheden, als een mens zoekende in dit grote 'leven' naar een plaats in het geheel, op ontdekkingstocht naar geluk en welbevinden.

Cura personalis

Misschien de grootste wens van een moeder en vader om hun kinderen 'gelukkig' te weten, meer moet dan immers niet zijn !

Een valkuil als leerkracht is dikwijls de te grote zorg ze te kneden naar ons eigen beeld en gelijkenis.

Ze in te nauwe schoenen proberen te wringen, ze te weinig (ontplooings)ruimte schenken.

Voorgaan vergt afstand nemen in de nabijheid.

Weten dat zij een 'eigen' project hebben ontvangen, dat ze nog aan het ontdekken zijn ! Helpen om dit mee te ontsluiten door met 'kleine beetjes te lepelen'.

... 'uw kinderen zijn uw kinderen niet'...

Met hen mee op stap gaan vertrekt, denk ik, vanuit deze wijsheid. Dit is de fundering waarop je kunt bouwen, dit is omgeploegde grond klaar om bezaaid te worden, dit is de 'rots waarop...'.

*Een **Weg** te gaan ...*

ZOON ...

Het 'hart' dat mag spreken in je omgang met je leerling. *Weten dat 'graag zien' ze tot in hun kern raakt, ze de veiligheid en het vertrouwen geeft om verder te groeien.*

Magis

De jonge mens die dikwijls zo kwetsbaar is, ook al stellen ze zich in groep graag 'o zo sterk' op.

Hier doorheen zien, dit niet als 'henzelf' beschouwen,

dit voldoende relativiseren in hun sociale en opgroeiende situatie. Je hierdoor niet van je stuk laten brengen als leerkracht want een 'koude' en 'vruchteloze' relatie staat op een kier.

Proberen 'elke' leerling graag te zien ... een moeilijke en dikwijls levenslange zoekende 'uitdaging' in een onderwijs- en opvoedende relatie.

'Graag zien' ontsluit. 'Graag zien' doet bloeien.

'Graag zien' geeft hen de krachten om verder te gaan en hoopvol uit te kijken naar verder leven.

Met je leerlingen op stap gaan maakt alleen dit al alles de moeite waard !
Een **Waarheid** te ontdekken ...

EN GEEST ...

De laatste van de drie is ... de Geest.

De adem, het leven, de ziel, het mysterie...

Aarde, water en vuur ...

Tastbaar maar toch ongrijpbaar,

sterk als een paard, broos als een vlinder...

De mens, niet goed wetende hoe dit te benoemen,

en toch zo 'voelbaar' aanwezig tussen mensen onderling... ...'waar twee of drie in mijn naam ...'

Je leerlingen voorbereiden om uit te vliegen maar ook om zelf mee op te groeien samen met hen.

Wij, met reeds heel wat levensbagage, met heel wat kennis en wijsheid, dit mogen meegeven met de jonge mens.

Wat een mooi beroep ! Wat een uitdagende roep !

Een 'ontvangen genade'.

... 'kijk, de vogels, ze maaien niet, ze zaaien niet ...'

De middelbare school, tussen 12 en 18 jaar, gesticht door de eerste Jezuïeten,

het inzicht dat deze periode de opgroeiende jongere gekneed wordt door het 'Leven' zelf, dat deze periode cruciale sporen nalaat in een verdere ontwikkeling naar een volwassen mens.

Onderscheiding

Dat deze periode niet vrijblijvend is, dat ze kansen geeft om te vormen, om te ontluiken, om de ... goede Geest te ontdekken...

en het **Leven** ...

Als 'beleidsmakers' weten Ignatiaans gevormden,

uit de eerste hand, het belang van de persoonsontplooiing van hun opvoeders aangaande de vorming en inbreng van de 'binnenkant' van mensen.

Onze 'binnenkant' herbergt immers de schatten die nodig zijn om 'goed' te kunnen opvoeden.

De G(eestelijke) O(efeningen) getuigen hiervan.

Leerlingen 'leren' immers meer vanuit 'wie je bent' dan vanuit 'wat je hen allemaal vertelt' !

Je persoonlijke leven, je innerlijke ontwikkeling en je persoonlijke geloven linken hier dus aan je onderwijsopdracht.

'Werken in de wijngaard van de Heer...' ,

een roep die je bevreemdt, je dikwijls in je hemd zet
maar je uitnodigt om mee

... **een Verhaal te schrijven**

Erwin Desmet
Leraar lichamelijke opvoeding
Aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Antwerpen